

Sygn. akt III Ua 11/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Sędziowie:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak SSR del. do SO Monika Obrębska (spr.)
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 maja 2014r. w O.

sprawy z odwołania S. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji odwołującego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 2 grudnia 2013r. sygn. akt IVU 20/13

orzeka:

oddala apelację.

Sygn. akt III Ua 11/14

UZASADNIENIE

W dniu 04.02.2013r. do Sądu Rejonowego w Ostrołęce IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wpłynęło odwołanie S. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13.12.2012r. znak: (...).

W uzasadnieniu odwołania S. O. podniósł, że organ rentowy odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego, gdyż niezdolność do pracy trwająca od 17.04.2007r. do 20.10.2007r. powstała w okresie niepodlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Odwołujący wskazał, że w okresie jego niezdolności do pracy, która trwała od 17.04.2007r. do 20.10.2007r., organ wydał mu szereg decyzji odmawiających prawa do zasiłku chorobowego, a decyzje te na dzień dzisiejszy są prawomocne, nie zostały zaskarżone, nadto organ podnosi kwestię przedawnienia. S. O. wskazał, że mając na uwadze całokształt materiału dowodowego oraz jego chorobę w czasie, w którym powinien zająć

stanowisko wobec własnego interesu, a z przyczyn od niego niezależnych nie zajął, decyzja ZUS jest krzywdząca i niesprawiedliwa.

Wskazując na powyższe S. O. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji, poprzez przyznanie mu zasiłku chorobowego za okres od dnia 17.04.2007r. do dnia 20.10.2007r. i takie stanowisko prezentował również na rozprawie w dniu 2 grudnia 2013 roku.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie wskazując, że odmówił odwołującemu S. O. prawa do zasiłku chorobowego, ponieważ niezdolność do pracy trwająca od 17.04.2007r. do 20.10.2007r. powstała w okresie niepodlegania przez niego dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z powodu opłacenia składki na to ubezpieczenie w niepełnej wysokości. W związku z tym odwołujący się otrzymał wydane przez Inspektorat ZUS decyzje odmowne w tym przedmiocie za poszczególne okresy. Wymienione decyzje zostały prawidłowo doręczone. Od żadnej z tych decyzji S. O. nie wniósł odwołania, a zatem z upływem terminu na ich złożenie stały się one prawomocne. W dniu 28.11.2012r. odwołujący się S. O. wystąpił do ZUS z wnioskiem o zwrot zasiłku wynikającego z choroby od 17.04.2007r. do 20.10.2007r. Decyzją z dnia 13.12.2012r. ZUS oddalił wniosek S. O. o wypłatę zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 17.04.2007r. do 20.10.2007r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 2.12.2013r. oddalił odwołanie S. O. od zaskarżonej decyzji ZUS.

Sąd Rejonowy ustalił, że niezdolność do pracy S. O. trwająca od 17.04.2007r. do 20.10.2007r. powstała w okresie niepodlegania przez niego dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z powodu opłacania składki na to ubezpieczenie w niepełnej wysokości. W związku z tym odwołujący się otrzymał szereg decyzji odmownych wydanych przez Inspektorat ZUS (znak: SK-03-(...))z dnia 25.06.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 24.06.2007r., znak: (...)z dnia 14.08.2007r. - odmowa za okres od 25.06.2007r. do 03.08.2007r. znak: (...)z dnia 27.08.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 31.08.2007r., znak: (...)z dnia 07.09.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 20.09.2007r., znak: (...) z dnia 04.07.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 21.10.2007r.)

Sąd ustalił, że wymienione decyzje zostały prawidłowo doręczone ubezpieczonemu, czego dowodem były zwrotne poświadczenia odbioru znajdujące się w aktach rentowych nr (...). Sąd zwrócił uwagę, że S. O. podczas rozprawy przed Sądem Rejonowym potwierdził, że osoba która kwitowała zwrotne poświadczenia odbioru decyzji –A.L. była osobą upoważnioną do odbioru korespondencji. Sąd I instancji ustalił ponadto, że ubezpieczony nie wniósł odwołań od powyższych decyzji.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że skoro prawo do zasiłku za sporny okres zostało już rozpatrzone wskazanymi wyżej decyzjami ZUS, od których S. O. nie odwoływał się, a także z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 67 powołanej ustawy roszczenie uległo przedawnieniu, uznać należało rozstrzygnięcie ZUS w kwestii odmowy wypłaty zasiłku chorobowego za okres od dnia 17.04.2007r. do 20.10.2007r. za słuszne i na mocy art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Powyższy wyrok zaskarżył S. O., wnosząc od niego apelację. Przedmiotowy wyrok zaskarżył w całości, zarzucając mu naruszenie prawa procesowego - art. 233 §1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że nie cała korespondencja z ZUS była mu przekazywana, choć przyznał, że A.L. była osobą uprawnioną do odbioru korespondencji. Odwołujący wskazał ponadto, że przebywał ciągle na zwolnieniach lekarskich, przez co nie mógł, nie z własnej winy, zająć stanowiska w sprawie. Zwrócił ponadto uwagę, że komornik wyegzekwował należności na pokrycie składek ZUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja S. O. jest bezzasadna i podlega oddaleniu.

Jedynym zarzutem podniesionym w apelacji jest zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Podkreślić należy, że skuteczne zarzucenie naruszenia tego przepisu wymaga wykazania, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Jedynie to może być przeciwstawione uprawnieniu do dokonywania swobodnej oceny dowodów (wyrok SN z dnia 6 listopada 1998 r., III CKN 4/98, Lex Polonica nr 2111041). Wymogowi temu odwołujący nie sprostał. Wbrew podniesionemu zarzutowi, Sąd Rejonowy, w przekonaniu Sądu Okręgowego, prawidłowo ocenił zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, dokonując na jego podstawie właściwych ustaleń faktycznych. Na pełną akceptację zasługują też wywiedzione przez Sąd Rejonowy wnioski prawne.

Poza sporem w przedmiotowej sprawie było, że na mocy pięciu kolejnych decyzji, ZUS odmówił S. O. prawa do wypłaty zasiłku chorobowego łącznie za okres od 17.04.2007r. do 21.10.2007r. (tj. decyzja z dnia 25.06.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 24.06.2007r., decyzja z dnia 14.08.2007r. - odmowa za okres od 25.06.2007r. do 03.08.2007r., decyzja z dnia 27.08.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 31.08.2007r., decyzja z dnia 07.09.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 20.09.2007r., decyzja z dnia 04.10.2007r. - odmowa za okres od 17.04.2007r. do 21.10.2007r.). Decyzje te, jak słusznie ustalił Sąd Rejonowy, zostały prawidłowo doręczone na wskazywany przez odwołującego adres – S.S(...), (...)-(...) Z.. (vide akta rentowe). A.L., która pokwitowała odbiór części korespondencji kierowanej do odwołującego, była osobą upoważnioną do odbioru korespondencji (fakty przyznane przez odwołującego vide: protokół rozprawy k. 40). Od żadnej z tych decyzji, co również bezsporne, S. O., nie złożył odwołania, przez co stały się one prawomocne.

Niezależnie od powyższego roszczenie odwołującego nie zasługiwało na uwzględnienie również z tego powodu, że uległo ono przedawnieniu.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który zasiłek przysługuje, a tylko w razie, gdyby niewypłacenie zasiłku w całości lub w części było następstwem błędu pracodawcy lub organu rentowego, prawo do zasiłku przedawnia się z upływem trzech lat (art. 67 ust. 4 cyt. ustawy). Nie może budzić wątpliwości, że przedawnienie roszczenia, którego zarzut podniósł ZUS, powoduje, że odwołujący utracił prawo do skutecznego dochodzenia wypłaty zasiłku chorobowego. Po istotnym, bo blisko 5 – letnim upływie okresu przedawnienia prawa skarżącego do zasiłku chorobowego, nie było więc podstaw prawnych i procesowych możliwości wzruszenia prawomocnych decyzji ZUS odmawiających odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego, tym bardziej, że S. O. w żaden sposób nie wykazał, że niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na mocy art. 385 kpc oddalił apelację S. O. jako bezzasadną.